

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Institut for Tilvejebringelse af antidifterisk Serum.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 341—44).

Sagen sættes under Forhandling.

Justitsministeren (Goos): Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om dette Lovforslags Historie.

Der har i Løbet af flere Aar ved Bevillinger paa Finansloven været truffet Foranstaltning til Fremstilling af dette antidifteriske Serum ved Statens Foranstaltning. Fremstillingen har været sat i Forbindelse med Universitetets bakteriologiske Laboratorium, der, som bekendt, er under Styrelse af Professor Salomonsen. Denne Foranstaltning har været meget benyttet, og meget paaskønnet, saa meget mere som Serum er udleveret derfra uden Vederlag, og det tør vel ogsaa siges, at efter de sagkyndiges Opfattelse har denne vederlagsfri Udlevering af Serum ved Statens Foranstaltning bidraget en væsentlig Del til Nedgangen i Dødeligheden af Difteritis. Men saaledes som Fremstillingen finder Sted i det bakteriologiske Laboratorium, virker den under Forhold, som ikke ere gunstige. Forholdene ere indskrænkede, selve Formaalet fremtræder i anden Række ved Siden af de andre store omfattende Formaal, som Laboratoriet har, og det har vist sig, at Instituttet ikke har kunnet fremstille saa megen Serum, som der har været Ønske om at faa, saa at altsaa en stor Mængde Rekvitioner fra Læger ikke have kunnet fyldestgøres, og man har da været nødt til, naar man overhovedet vilde anvende Midlet, at henvende sig til de dyre Privatfabrikker, som findes i andre Lande, særlig Tyskland. Allerede for nogle Aar siden, da dette blev klart, kom der derfor Indstillinger til Justitsministeriet om at udvikle den bestaaende Tilstand saaledes, at Serum for Fremtiden kunde fremstilles ogsaa ved Statens Foranstaltning, men paa et selvstændigt Institut. Man paaviste, at denne Fremgangsmaade var den under de givne Forhold billigste, naturligste og rimeligste i Stedet for at bevare den bestaaende Forbindelse med det bakteriologiske Laboratorium og give dette i Forbindelse med Afdelingen for Fremstillingen af Serum en Udvidelse. Og det viste sig, at denne Tanke om et

selvstændigt Institut til Fremstilling af Serum kunde realiseres paa en nem og hensigtsmæssig Maade ved Imødekommen fra Krigsministeriet, idet der stilledes til Raadighed fra dettes Side et Terrain ude paa Amager, som efter alle de indhentede Erklæringer og Vidnesbyrd er godt og hensigtsmæssigt beliggende, og hvor derfor Instituttet kunde tilvejebringes med forholdsvis mindre Udgift. Paa dette Grundlag udarbejdedes saa et Lovforslag, som allerede i forrige Rigsdagssamling blev fremsat i Folketinget, men ikke naaede til Afslutning der. Det blev derpaa i uforandret Skikkelse, men efter ny indhentede Oplysninger og navnlig en Omarbejdelse af Overslaget, fremsat paa ny i Folketinget i indeværende Samling, og det er da nu blevet endelig vedtaget med et overvejende Flertal af Stemmer, væsentlig i den Skikkelse, hvori det var fremsat. Jeg henviser til de yderligere Oplysninger, som gik forud for denne Forslagets heldige Skæbne i Folketinget, og til de Bilag, som ere aftrykte i den af Folketingets Udvalg afgivne Betænkning. Da saaledes Forslaget i alle dets Hovedpunkter er vedtaget i Overensstemmelse med den Skikkelse, hvori det var fremsat af Regeringen, kan jeg her anbefale det i alle disse Hovedpunkter til uforandret Vedtagelse. — Der er et Punkt, paa hvilket Folketinget tog en anden Stilling end Regeringen. Medens Regeringen havde foreslaaet, at Serum som hidtil skulde udleveres vederlagsfrit, er der af Folketinget optaget en Bestemmelse, som sigter til, at der skal betales for det, idet Justitsministeriet bemyndiges til for et vist Tidsrum at fastsætte den Pris, for hvilken det skal sælges af Instituttet. Dette kunde jo have Betæneligheder. Man fravede i alt Fald i nogen Grad det tidligere fulgte Princip, for hvilket der jo ikke savnes Forbillede i vort Forhold i øvrigt i Henseende til Medicinalvæsenet, og det kunde befrygtes, at en saadan Foranstaltning, at der nu kræves Vederlag, kunde føre til en mindre omfattende Brug af Serum i Sygdomstilfælde, end det efter de sagkyndiges Sigende er ønskeligt. Men der er herved paa den anden Side at bemærke, at der ikke er Tale om at kræve et Vederlag, svarende til Serumportionernes virkelige Værdi. Den Pris, der skulde fastsættes, er, som det fremgaar af Forhandlingerne i det andet Ting lige som af dettes Udvalgs Betænkning, ikke en Pris, der svarer til Serumets virkelige Værdi, jeg kan sige, ikke tilnærmelsesvis saa meget, men kun en Pris, hvis Formaal er, at man skulde